



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 5/2017
06.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Бранка Лазаревића и др, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичног дела из члана 346. став 5. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 273/17 од 20.04.2017. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 83/14 од 26.01.2017. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 37/17 од 13.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.07.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 273/17 од 20.04.2017. године, као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењима Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 83/14 од 26.01.2017. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 37/17 од 13.02.2017. године, повређен кривични закон – члан 438. став 1. тачка 3) у вези члана 368. став 1. тачка 1. и члана 407. Законика о кривичном поступку у корист окривљеног Бранка Лазаревића, Бориса Гаре, Радована Штрбца и Родољуба Радуловића.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 83/14 од 26.01.2017. године одлучено је да се издвајају из списка предмета К По1 83/14 сви докази прибављени по наредбама истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду Кри Пов 573/08 од 07.11., 27.11. и 04.12.2008. године, 25.02., 18.03., 21.04., 06.05. и 07.08.2009. године и Кри Пов 217/09 од 11.03., 21.04., 22.04. и 11.06.2009. године и одлучено да по првноснажности овог решења издвојени докази ће се затворити у посебан омот и чувати код судије за претходни поступак тог одељења, одвојено од осталих списка.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 37/17 од 13.02.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца за организовани криминал и браниоца окривљеног Бранка Лазаревића, адв. Верана Зечара,

изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 83/14 од 26.01.2017. године.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 3), члана 368. став 1. тачка 1) и члана 407. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП достављен браниоцима окривљених и то Бранка Лазаревића адв. Драгану Плазинићу, Родољуба Радуловића адв. Велисаву Милутиновићу, Бориса Гаре адв. Младену Магделинићу и Радована Штрбца адв. Верану Зечару, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет и одговорима на захтев које су поднели браниоци окривљеног Родољуба Радуловића, адв. Велисава Милутиновића и бранилаца окривљеног Бориса Гаре, адв. Горана Петронијевића и Младена Магделинића, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца наводи да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП, јер је решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење К По1 83/14 од 26.01.2017. године донео председник већа на основу члана 358. став 1. ЗКП, а што је у супротности са одредбом члана 407. став 1. тачка 2. ЗКП, а Апелациони суд у Београду, Посебно одељење решењем Кж2 По1 37/17 од 13.02.2017. године одбио као неосноване жалбе тужиоца за организовани криминал и браниоца окривљеног Бранка Лазаревића.

Одредбом члана 358. став 1. ЗКП прописано је да ако председник већа утврди да се у списима предмета налазе записници или обавештења из члана 237. став 1. и 3. ЗКП донеће решење о њиховом издвајању из списка а против тих решења дозвољена је посебна жалба.

Према одредби члана 368. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да веће у току главног претреса одлучује о предлогу о коме не постоји сагласност странака и о сагласним предлозима странака које не прихвати председник већа, а одредбом члана 407. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће веће решењем одлучити да се из списка издвоје и одвојено чувају записници и обавештења из члана 237. став 1. и 3. ЗКП.

Дакле, наведена законска одредба из члана 358. став 1. ЗКП даје овлашћење председнику већа и примењује се пре одржавања главног претреса односно у фази кривичног поступка која представља одређивање главног претреса.

У конкретном случају, а како то произилази из списка предмета, главни претрес је почео а одбрана је на главним претресима одржаним дана 05.02.2016. и 10.03.2016. године, изнела предлог за издавање из списка предмета свих доказа прибављених по наредбама истражног судије Посебног одељења Окружног суда у Београду Кри Пов. 573/08 од 07.11.2008. године и Кри Пов. 217/09 од 11.03.2009. године, оспоравајући законитост донетих наредби као и могућност коришћења доказа прибављених на основу наведених наредби у кривичном поступку К По1 83/14, о ком предлогу није било сагласности странака, то се у наведеној фази кривичног поступка има применити одредба члана 407. ЗКП, где је ставом 1. и 2. прописано да веће решењем одлучује о издавању записника или обавештења из члана 237. став 1. и 3. ЗКП као и предлоге из члана 368. став 1. тачка 1) ЗКП.

Имајући у виду да је првостепено решење донео председник већа, уместо веће у смислу члана 407. ЗКП, наведено решење донео је суд који није био прописно састављен чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) у вези члана 368. став 1. тачка 1) и члана 407. ЗКП.

Другостепени суд поводом изјављених жалби тужиоца за организовани криминал и браниоца окривљеног Бранка Лазаревића доношењем побијаног решења, којим је одбио наведене жалбе као неосноване, учинио је исту повреду закона, а на шта се основано указује у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у погледу наведених повреда закона и утврдио да је правноснажним решењима повређен закон из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 1. тачка 3) и члана 368. став 1. тачка 1) и члана 407. ЗКП у корист окривљених Бранка Лазаревића, Бориса Гаре, Радована Штрбца и Родољуба Радуловића не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет.

Са изнетих разлог, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић